

O ČEM NEMLUVÍME
KDYŽ JSME
SPOLU

Eliška Houserová

Dcera

Matka

Partner/partnerka

Kamarádka

*Znal jsem muže
Vlastně to byl můj otec
A ten se rád smál
I když pracoval tvrdě celý život
Bez přestání
V továrně na plasty
Pryž
Prostě věci na jedno použití
Říkají že hygienické
Neznal jsem nikoho jiného
Kdo by se podobně smál při práci i mimo ni
Zvláště ne z továrny na věci
Na jedno použití
Ostatní se báli
Že podobně jako plast
I oni budou na jedno použití
Ale nevěděli
Co věděl můj otec
Všechny životy jsou ve výsledku na jedno použití
Proto
Je potřeba je žít
Pak se můžeme smát
Sami
Znal jsem jednoho muže
Vlastně to byl můj otec
A on byl snad jediný
Smál se
V továrně na plasty
Obklopen především svou vlastní dočasností*

(s matkou: nákupní seznamy)

Mami
Máme něco?
Mami něco na –

Pojď mi pomoct
Mám plné
Ruce

Potřebovala bych –

Něco?
Vezmi to
Prosím

Něco
Mami
Na –
Jsme přeci obě ženy a –
Mami

Byla jsem nakoupit
Na oslavu
Aby bylo
Všechno
Koupila jsem savo
Koupila jsem plastové rukavice
Koupila jsem 3 kg kuřecích prsou
Koupila jsem tablety do myčky
Koupila jsem
Koupila
Jahody
Celer
Řapíkatý
Nemáš ho ráda
Ale mám pro tebe jogurty s lentilkami!
Savo
Plastové rukavice
Zapomněla jsem
Nevadí?

Mami

A ještě plátkový sýr!

Mami
Potřebovala bych něco
Když trochu bolíš
A krev
Mami
Když krvácíš

Zapomněla jsem
Promiň
Nevadí?

Ticho

Ty jahody už voní jako v létě, věřila bys tomu?

Mami
Nevím si rady
Nikdy jsme o tom
Spolu
Pořádně nemluvily

Jako u babičky

Jako babičky
Matky
Ženy

Zapomněla jsem na ty jahody, kolik jich bylo
Jak nám bylo
Spolu
V létě a ty jahody byly červené
Sladké

Červené jahody?
Mami
Jsme už obě ženy a –

Zapomněla jsem –
Hlavně že máme něco společného
Ale
Koupila jsem ti ten jogurt s lentilkami!
A jahody jsou jen pro tebe
Stejně tak plastové rukavice

Vezmi si
Je
Vždycky používej všechno hygienické

Mami

Hygienické na jedno použití
Zapomněla jsem
Šunku
Koblihy
Dvoulitrový braník ve slevě
Hlavně aby toho bylo
Dost
Pro všechny

Mami
Nevím
Stydím se
O tom mluvit
Mami
Mami?

Koupila jsem savo
Koupila jsem plastové rukavice
Koupila jsem 3 kg kuřecích prsou
Koupila jsem
Toho snad
Dost

Ticho

(s kamarádkou: jsme ženy?)

Taky už?

Co?

Však víš!
Určitě jsi o tom už mluvila
S mamkou
S ostatními
Měla oslavu
Celou červenou
Je to velká sláva!
Těšila jsem se
A ty?

Nejsem si jistá
Jestli vím
O čem mluvíš

Ale víš!

Myslíš?

Červená oslava!
Začátek ženství
Života
Plnohodnotného
Plného jednorázových drahých potřeb
Voňavých
A trochu nepříjemných
Zkusila si je už?

Myslíš –

Tampony!

Nebo vložky?

Obojí!

Já nevím
Pořád jen bolím
Všude to špiní

Nemám ráda oslavy

Jak to?
Nepřijde ti to vzrušující?

Vždyť bolíš

Ale to je přirozenou součástí!
Bála jsem se
Že budu poslední
To by bylo trpaný
Nemyslíš?
Proč nemluvíš?

Já –

Nechápu
Hlavně že nejsem poslední
A budu mít velkou oslavu
Celou červenou
A bílou
Přijdeš?

(první vztah: poprvé nevíme, co dělat, stejně to děláme)

	Rád tě –
Také tě ráda –	
	Vidím
Vidím Opravdu	
	Moc rád
Opravdu?	
	Přišla si
Těšila jsem se	
	Opravdu?
Mmmm	
<i>Pauza</i>	
	Hm Já
<i>Pauza</i>	
Mhm Tak super!	
	Fajn
	<i>Pauza</i>
	Kde začít?
Co kdybys šel trochu blíž? Ještě?	
	Ještě Pojď sem
Au	

Promiň

To nic
Jen si mi zatahal za vlasy

Můžu?

Asi jo
Zkus to
Ještě

Rád bych

Můžeme

Chceš?

A ty?

Ano.
Samé ruce a nohy

Jo
Je jich všude plno
Nějak se nejde vymotat

Hmm

Mm
Promiň je to trochu
Trochu
Nevím

Ani já ne
Ale to zvládneme
Tady?

Asi ano
Nevidím tam
Pořádně

Promiň
Zase ty vlasy
Už na ně zkusím dávat pozor

Hmm
Hlavně pokračuj!

Ano?

Ano!

Pauza

Promiň
Nechtěla jsem

To je v pohodě

Jo?

Jo

Pauza

Mmm

Ou

Pauza

To nebylo –

Nebylo to zlé
Ne?

Nebylo
Přišlo mi to docela v pohodě

Jo
V pohodě

Jo

Hm dobře
Asi tě mám rád
Viš

Jo?

Asi jo

Hmm

Já tebe

Já tebe asi taky

(a matkou: potřeba ujištění, nemožná)

Nevím
Mami
Víš
Já –
Hmm
Jak začít
Máš to taky tak?
Mami

Říkají
Že v Portugalsku neprší
Nevíš?

Říkají
Že tam je úplná poušť
Jak je celá země vyprahlá
Říkají
Že tam vůbec
Neprší

Mami

Nikdo neví
Říkají
Že –

Mami!
Co mám dělat
Když si nejsem jistá
Nevím
Jak to celé řešit
Mami
Mám ho ráda
Ale něco tam není
Není tak úplně
Trochu mezi námi něco chybí
Ale já nevím
Protože jsme o tom nemluvili
A já se bojím
Bojím
Že musí existovat
Ještě nějaké další možnosti

Existence
Lásky
Jen nevím jaké
Mami
Mami
Nevím
Co mám dělat

Dojdi koupit pomeranče
Prosím
Zapomněla jsem
Jinak ten koláč nebude
A savo
To už nemáme
Pomeranče z Portugalska
Kde prý vůbec neprší

Mami!
Mami
Jak to vůbec máš ty?

Pauza

Jdi
Než
Zavřou obchody
Prosím
Promluvíme si
Jindy

*Znal jsem jednoho muže
Vlastně to byl můj otec
Který nikdy nechtěl být sám
Proto se pořád tak smál
Aby ho lidé měli
Rádi
A neudělali z něj člověka na jedno použití
Stačí
Že takový máme život
Jak říkal
S úsměvem v očích
Stačí
Že máme život
Tak proč bychom ještě měli být sami
Znal jsem jednoho muže
Mého otce
A ten se bál
Samoty
Která trvá
A na rozdíl od nás
Od plastů
Není na jedno použití
A tak se pořád smál*

(intermezzo: samota)

Myslím
Myslím, že jsme
V pohodě
Myslím, že jsme v pohodě
Je mi s ní dobře
Jen
Ne
Ale to nechci rozebírat
Myslím
V pohodě
Není to nic hrozného
Jen –
Nevím
Nevíme
Jak –
Ale víš jak
Myslím, že jsme v pohodě
Dokonce to někdy fakt dost hezký
Fakt
Myslím
Jen někdy
To je
Trochu divný
Ale asi si toho ještě nevšimla
Asi ne
Myslím
Možná jsem ten špatný
Nefunkční
Doufám, že to nezjistí
Myslím totiž
Že se máme fajn
Je mi s ní hezky
Fakt

(druhý vztah: tušíme, co děláme, ale nemluvíme o tom)

Promiň
Jdu pozdě
Trochu
Zasekla jsem se
Promiň

To vůbec
Nevadí
Teď jsi tady!

Jo –
Ahoj

Ahoj

Pauza

Nečekala si moc dlouho?
Mrzí mě to
Vyrazila jsem včas
Promiň

To fakt nevadí
Stává se
To

Já –
Málem bych zapomněla
Něco jsem ti
Donesla
Je to drobnost
Ale mohla by tě
Snad
Potěšit

Děkuji
To je ale překvapení!
Já –
Moc lidí si nepamatuje
Jak se jmenují

Já vím –

Černuchy
Mám je ráda
Fakt

Je to maličkost
Fakt

Pauza

Hlavně jestli se ti –

Líbí
Děkuji

Pauza

Copak?

To nic
Jen
Ráda tě vidím
Opravdu
Úplně
A
Je to takové celé
Nové
Nevím
Jak –

Nevadí
Také tě ráda
Vidím
Opravdu
Celou
Ráda

Ráda

Opravdu

Je to najednou celé jiné

Opravdu
Pokaždé to může být úplně
Jiné

Není to trochu
Zvláštní
Že se vztahy opakují
Ale ne úplně
Opravdu
Že se lidé opakují
Ale ne opravdu –

Že se pořád ukazuje něco
Jiného
Nového

Pořád tomu nerozumím
A pořád mi je trochu
Tak jako
Nevím
Jak to říct

Trapně?

Zvláště
Hezky samozřejmě!

Pauza

Jsem ráda
Že se ti ty líbí
Ty černuchy

Mám je ráda

Já vím
Jen
Za tři čtyři dny je vyhodíš
Mrzí mě
Nejsou tu na vždycky
Tři čtyři dny
A konec

Neřeš to
Uděláme si večeři?

(s kamarádkou: neříkáme si, i kdybychom chtěly)

Tak jaké to bylo?

No
Bylo to
Bylo
Já ti nevím
No

Nezvyklé?
Nebo
Třeba úplně
Blbé?
Trapné?

Asi
Tak trochu všechno
Nevím

No povídej!
Přeháněj!
Jsem jedno ucho!
Klidně mi můžeš říct úplně
Všechno!

Ale taky hezké
Najednou to bylo
Opravdové
Nevím
Jak bych to –
Fakt moc hezké!

A co doma
Říkali?
Co říkala máma?
Říkala
Něco
Nic
Divila se?

Neříkala jsem jí to
Ještě
Nehodilo se to

Ty se za to stydíš?
Vždyť nemusíš
Měla bys jí to
Říct
Určitě by si o tom ráda promluvila
Víš, jak to mají
Mámy

Myslíš?
To by mě taky někdy musela
Poslouchat
Přijde mi
Že vůbec neví –
A tohle není
Není jednoduché o tom jen tak začít mluvit
Je to něco jiného
Nového
Nezná mě
Takhle
Víš?

Ale pokud s ní vztahy nebudeš řešit
Nikdy se o tom
Nedozví –

A co ty?
Mluvila si s ní o tom
Svém novém?
Jak to máte?

No to víš!
Ten by se jí nelíbil
Ještě by ho kritizovala
Ne
Až ta chvíle přijde –

Tak vidíš

Ale my si to říct můžeme
Že jo?

To víš!

(intermezzo: samota)

Hlavně nic nezapomenout
Třídní schůzky
Pak nakoupit
Hlavně kuřecí prsa
A taky savo
A třídní schůzky
Uklidit
Hlavně pořad mít
Plnou ledničku
Aby si oba mohli kdykoliv
Kdykoliv
Něco vzít
Jednorázové hygienické potřeby
Jednotlivě zabalené ubrousky
Vložky
Kondomy
A taky savo
Nakoupit
Nezapomenout
Jednorázové
Plné
Ledničky
Žaludky
Koše
Třídní schůzky
Životy
Hlavně nic nezapomenout
Jaké ale byly ty termíny?
Do kdy?
Kolik?
Kuřecí prsa
Pokud budou tak jahody
Má je ráda
Nebo jogurty s čokoládovými kuličkami
Plná lednička
Nestíhám
Hlavně nezapomenout
Hlavně nenechat prázdnou
Hlavně mít všeho dost
Hlavně třídní schůzky
Hlavně
Co jsem to jen – ?

*Znal jsem jednoho muže
Vlastně to byl můj otec
Který se sice smál
Ale moc nemluvil
Šetřil slova
Víc
Než šetřil plasty
Nás
Pro něj byla slova vzácná
Neměl rád
Když se jimi
Plýtvalo
Proto rozdával úsměvy
A hromady plastů
Na jedno použití
Znal jsem jednoho muže
Který byl mým otcem
Jen jsem ho skoro nikdy neslyšel
Mluvit*

(matka s dcerou: snaha komunikovat)

Mami
Měla bys
Chvíli?
Nebude to trvat dlouho
Nechci tě
Rušit
Ale ráda bych
Ráda bych ti něco
Řekla
Mami

Ano?
Chtěla bys
Další plastové rukavice
Portugalské pomeranče
Jogurt s lentilkami?
Kondomy
Nebo ještě něco
Jiného?
Půjdu nakoupit

Mami

V Portugalsku prý neprší
Letos pomeranče nebudou
Nevím
Jak to tam dělají
V Portugalsku
Tak snad budou mít aspoň
Jahody
Škoda
Že už je nemáme domácí
Že je nemáme od babičky
Pamatuješ
Jak jsme je sbíraly?
Nebo bys chtěla vložky?
Nebo třeba
Vlhčené ubrousky značky savo
Nebo –

Mami

Chtěla jsem ti říct
Chtěla
Nevím
Kde začít
Víš

Pauza

Někoho jsem si našla
Jen je to trochu
Jinak
Než minule
Ale to ti nevadí
Že ne?

Promiň nerozumím
Ty už nejsi
S ním?

Ne
Mami

Proč?
Bylo něco špatně?
Udělal ti něco?
Udělal si mu něco?
Nechutnalo mu?
Nebylo tady dost
Všeho?
Nebo?

Mami
O to tady nejde
Jen
To možná nebylo pro mě správné

Tomu nerozumím
Vždyť byl
Milý

Jenže mami
Já –

Takže nic navíc nechceš?

Musím už
Vyzít
Jen mě mrzí
Že už spolu nejste
Byl
Byl opravdu milý

Mami –

Pauza

Říkají
Že v Portugalsku neprší
Možná jednou
Mají
pravdu

(třetí vztah: snaha o komunikaci)

Mám pro tebe překvapení

Tos nemusela
Vždyť víš

Ale já ráda!
Zavři oči

No dobře
Už nic nevidím

Nech je zavřené!

Jak dlouho?

Dokud neřeknu

Ale no tak
Už?

Ještě ne!

Už?

Ještě –

Ne?

Můžeš!

Pauza

Tak co na to říkáš?
Dobré?
Snažila jsem se

Já
Děkuji
Jen
Je toho nějak moc
Nemyslíš?

Máš přeci narozeniny!

Všechno zabalené
Všechno
Květiny
Čokoláda
Vytiskla si i všechny naše společné fotky

Ale jen ty nejhezčí!

Nemusela si

Mám tě ráda
A chtěla jsem
Ať tyhle narozeniny pořádně oslavíme
Společně
Se vším všudy

Víš ale
Že dorty nesnáším

Sfoukni aspoň ty svíčky
A něco si přež

Přeju si
Aby toho tady nebylo tolik
Abychom se sem lépe vešly
Abychom toho tolik nechtěly
Neměly
Všechny ty květiny
Růže
Tulipány
Krásenky
Nevěstin závoj
Proč je všeho tolik?
Je to jako doma
Když jsme měli oslavy
Byl dort
Byly chlebičky
Byly zákusky
Všechno se to muselo sníst
Protože se to přeci nevyhodí
Když už to tu máme

A pokaždé karafiáty
Červené
Nemám červenou ráda
A pak dárky!
Všechny zabalené po jednom
Do staniolu
S papírovou mašlí
Když jsem je všechny rozbalila
Celý obývací byl
Plný
Plastu
Který se rovnou vyhodil
Vypadalo to
Jako
Kusy ledu
Kusy našich životů
Prázdné
Hozené na podlahu
Všechno na jedno použití
Hlavně aby toho bylo hodně
Protože se to přeci
Nevyhodí

Tos mi nikdy neřekla
Jinak bych –

Hlavně aby toho bylo hodně
Hodně překvapení
Hodně plastů
Hodně radosti
Taky tak trochu na jedno použití
Aby se neřeklo
O nic takového jsem se neprosila
Chtěla jsem jen jednu klidnou večeri
Bez toho všeho
Jen my dvě
Něco dobrého
Co se nemusí sníst
Najednou
Ale není toho moc
Možná nějaké curry
A místo toho tohle všechno

Nikdy si nic –

Přijde mi
Že se neznáme
Ani jsme se nikdy neznaly
Pořád dokola to samé
Pořád dokola
Se věci opakují
Hodně květin
Velký dort
A jedno překvapení za druhým
Posloucháš mě někdy?
Je to stejné
Jako když bolíš zevnitř
A nechce se ti
Ale musíš
A všichni se usmívají
A ty –
Posloucháš mě?

Co na tohle chceš říct?
Všechny předchozí narozeniny
Nikdy si nic
Neřekla
Měla jsem pocit
Že se ti líbily

Pauza

Promiň

(s kamarádkou: věci nejsou, jak jsme si je představovaly)

Tak jak?
Taky už?

Hm
Nic moc
Spíš nic než moc
Nebo spíš
Moc špatně

Jak to?

Nějak to celé
Nevyšlo
Asi jsme se nepotkali
Pořádně
Ve správný čas
Nebo jak se to celé říká
Správný člověk
Špatný čas
Špatná nálada
Špatné okolnosti
Špatná očekávání z obou stran
Takže tak

To mě mrzí

Hm

Pauza

A ty?
Co narozeniny?

No
Také nic
Slavného
Velkého
Nebo jakoby velké to bylo
Ale ne v dobrém
Trochu výbuch
Trochu nepříjemné
Trochu jsem to celé nezvládla

Trochu mě to mrzí
Vlastně hodně
Vlastně
Si přijdu –

Hloupě?

Hm
Hlavně to celé bylo
Úplně
Zbytečné
Ode mě
Úplně
Ani nevím
Proč
Mrzí mě to
No
Snad to nebude konec
Snad se to ještě dá
Spravit
Omluvit se
Začít
Znovu
Lépe
Jinak
Takže –

Tak

Takže tolik
No

Hm
Tak příště
Jinak
Jindy
To půjde

Pauza

Ticho

*Znal jsem jednoho muže
Vlastně to byl můj otec
Hodně se smál
A hodně nechtěl
Být sám
Hodně pracoval
V továrně na pryž
Smál se jednorázovosti
Plastů
Které denně pomáhal vyrábět
Smál se
I když vidět hromady a hromady
Plastů všude kolem
Nás
Říkal tomu
Každodenní jednorázovosti
Jeho oči se ale nesmály
Věděl
Jen o tom nemluvil
Že mezi námi vždycky něco bude
Tenkého jako mikroten
Co nás dělí
Ale o tom nemluvil
Šetřil slova
A radši chodil každý den
Do továrny
Na čas produkovat s dalšími stovkami
Stovky zbytečností*

(intermezzo: samota)

Kdyby jen chtěla
 Já jsem tady
 V podstatě pořád
 Kdyby chtěla
Mohly bychom se o všem pobavit
 Úplně o všem
 Já ji
 Znám
Mohla by mi to říct
 Stejně vím
 Co by to bylo
 Jen
Kdyby to udělala
 Kdyby
 No
Taky jí neříkám všechno
 Přirozeně
Asi by jí to ani nezajímalo
 Ale
Mohla by mi to říct
 Mě by to
 Zajímalo
 Kdyby
 Mě neznala
To by byla jiná situace
 Ale takhle
 Přirozeně
Nikdy si nestihneme říct všechno
 Neříkám
 Všechno
 Jen tak
 No

(s matkou: konečně se vidíme, ale kde začít)

Ahoj

Pauza

Ahoj

Zdravím
Ráda tě
Ráda tě vidím
Dlouho jsme se neviděly
Že?

Ahoj
Mami –

Dlouho jsme spolu nemluvily
Dlouho
Nechtěla bys mi říct
Jak se máš
Co děláš
Co nakupuješ
Víš, že mají jahody ve slevě?

Mami –

Já vím
Nejsou
Jako ty od babičky
Ale jahody máš
Ráda

Já
Mám půl hodiny
Mám
Maximálně
Půl hodiny
Mami
Nemůžu –

Jak se ti daří?
Tobě
Tvému partnerovi

Ráda bych ho poznala
Nakoupila jsem
A mám čas
A jahody
Ne ze zahrádky
Ale aspoň něco
Měla si je
Ráda
Pamatuji si to
Dobře?
Vezmi si je

Mami
Díky

A taky mám vlhčené ubrousky
Dobře?
Chceš?
Povídej!

Jahody
A vlhčené ubrousky
Najednou otázky
Je toho všeho tolik
Tolik
Najednou
Když to vždycky byly jen jahody
Hygienické vlhčené ubrousky
Pro tebe
Pro mě
Pro všechny
Mami
Mám málo času
A –

Ale já jsem tu vždycky
Byla
Myslím

Mami
Už musím jít
Třeba příště?

Tak si hlavně nezapomeň ty vlhčené ubrousky

Tady
Můžete přijít
Spolu
Viš

Děkuji
Mami

(čtvrtý vztah: uzdravování)

Možná
Trochu
Asi

Nevím
Asi
Jsem
Jsem trochu nervózní
Ještě když –

Občas nejsou špatná
Jen –

Budou krevety
Budou zapečené brambory
Možná nějaký salát na kraji
Talíře
Se špenátem
Možná s rajčátky
Bílé víno

Jsi nervózní?

Nemusíš být
Víš
Jsem tu
S tebou
Uvidíš, nakonec to bude pěkné

Já vím
Nepotkaly jsme se
Neseznamovaly
Bude to takové překvapení
Vím
Nemáš je ráda
Ale přeci

Neboj!
Co myslíš
Že bude
vařit?

Veltlín
Všechno bude utřené ubrousky značky savo
Trochu smrdí
Možná budou na stole květiny
Tulipány
A v lednici jogurt s lentilkami
A portugalské pomeranče
Jahody ze slevy
Místo ze zahrádky
Vůbec nevoní
Ale lepší než nic

Tak vidíš
Bude to dobré
Seznámíme se
A
Budete si moci konečně říct –

Asi

Ano
Neboj

Asi
Ano
Děkuji

*Znal jsem jednoho muže
Vlastně to byl můj otec
Ale to je už dávno
Předtím než
Zbyly jen vzpomínky
Na nekonečný úsměv
Plast
A mlčení
Všude, všude
Nosil ho domů po náručích
Stejně jak strach ze samoty
A ticho v jeho oči
Znal jsem ho
Ale to bylo dávno*